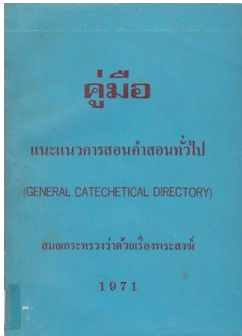

เอกสารด้านการสอนคำสอนของพระศาสนจักร

1. คู่มือแนะแนวการสอนคำสอนทั่วไป (GCD) – 1971

การประชุมสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 วินิจฉัยว่าคู่มือแนะแนวสำหรับการสอนคำสอนของคริสตชนถูกร่างขึ้น เพื่อประสานและทำให้กิจกรรมเกี่ยวกับคำสอนของพระศาสนจักรมีชีวิตชีวาขึ้น กฎเรื่องสำนักงานอภิบาลของสังฆราชในพระศาสนจักรกำหนดว่า “คู่มือแนะแนวทั่วไปเกี่ยวกับการดูแลวิญญาณต้องได้รับการอนุมัติให้นำไปใช้ โดยพระสังฆราชและพระสงฆ์ในเขตปกครอง⁽¹⁾ ผลก็คือเพื่อที่จะปรับกิจกรรมเกี่ยวกับคำสอนของพระศาสนจักรสากล หลังจากที่ได้ศึกษาและปรึกษามาเป็นระยะเวลานาน คู่มือแนะแนวการสอนคำสอนทั่วไป ถูกตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1971 โดยสมณกระทรวงเพื่อพระสงฆ์ เอกสารของพระศาสนจักรคาทอลิกนี้ปูทางเพื่อการปรับปรุงวาระของการสอนคำสอนในพระศาสนจักรทั้งหมด การปรับคู่มือคำสอนให้เหมาะสมในเบื้องต้น เพื่อให้การอบรมและแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการประสานงาน และการทำให้กิจกรรมคำสอนของพระศาสนจักรมีชีวิตชีวาขึ้น

ในปี ค.ศ. 1964 พระศาสนจักรในประเทศฝรั่งเศสได้พิมพ์คู่มืออภิบาลคำสอนชื่อว่า La Directoire de Pastoral Catechetique² ระยะเวลาไม่นานก่อนการตีพิมพ์ คู่มือแนะแนวการสอนคำสอนทั่วไป ในปี ค.ศ. 1970 การประชุมของพระสังฆราชชาวอิตาลีได้ตีพิมพ์คู่มือการสอนคำสอนชื่อ Il rinnovamento della catechesi (การฟื้นฟูการสอนคำสอน) ทันทีหลังจากการตีพิมพ์คู่มือภาษาอิตาลี ได้ถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษชื่อว่า การปรับปรุงการศึกษาข้อความเชื่อใหม่ และได้รับการยอมรับจากสภาพระสังฆราชแห่งออสเตรเลีย ซึ่งได้เพิ่มเติมบทเสริมเน้นเรื่องโรงเรียนคาทอลิกออสเตรเลีย คู่มือทั้ง 2 เล่มนี้เป็นการอภิบาล และให้แนวทางมากกว่าคู่มือ คู่มือทั้ง 2 นี้ได้มีอิทธิพลต่อการเขียนของคู่มือแนะแนวการสอนคำสอนทั่วไป คู่มือแนะแนวการสอนคำสอนทั่วไปถูกตีพิมพ์ในวันอาทิตย์ปีสกา วันที่ 11 เมษายน ค.ศ. 1971 และเป็นผลของการประชุมใหญ่เกี่ยวกับการสอนคำสอนสากล ซึ่งประชุมในกรุงโรมเมื่อวันที่ 20 – 25 กันยายน ค.ศ. 1971 เพื่ออภิปรายคู่มือแนะแนวและสภาพการสอนคำสอนในพระศาสนจักร

1.1 การประพันธ์คู่มือแนะแนวการสอนคำสอน

สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 เสนอแนะการพิมพ์คู่มือแนะแนวการสอนคำสอน และงานนี้ถูกมอบหมายให้แก่สมณกระทรวงเพื่อพระสงฆ์ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1966 ในเวลานั้นสมณกระทรวงเพื่อพระสงฆ์มีพระคาร์ดินัล Jean Villot เป็นประธาน ซึ่งเข้าร่วมประชุมในสัปดาห์แห่งการศึกษาคำสอนสากลที่เมือง Medellin (ประเทศโคลอมเบีย) ในปี ค.ศ. 1968 ภายใต้การนำของท่าน มีพระสังฆราช 8 องค์ ได้

พบปะกันในกรุงโรมในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1968 เพื่อวางแผนจัดทำคู่มือ ทั้ง 8 ท่าน นั้นประกอบด้วย พระสังฆราช Anthyme Bayala แห่งวอลตาดอนบน, อัฟริกา ; พระสังฆราช Benitez แห่ง Villarica ประเทศปารากวัย ; Canon Joseph Bournique จากปารีส, ประเทศฝรั่งเศส ; มองซินญอร์ Aldo Del Monte จากอิตาลี ; Reverend Robert Gaudet จากประเทศแคนาดา มองซินญอร์ Russel Neighbour จากสหรัฐอเมริกา Reverends Klemens Tilmann และ A. Zenner จากเยอรมัน ในการปรึกษากับสมณกระทรวงเพื่อพระสงฆ์ สมณกระทรวงเพื่อพระสังฆกรรมของความเชื่อ และสมณกระทรวงเพื่อพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ คณะกรรมการนี้เตรียมคู่มือแนะแนวทั่วไปสำหรับการสอนคำสอน คู่มือนี้มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อ พระสังฆราช สภาพระสังฆราชและโดยทั่วไปสำหรับทุกคนที่อยู่ภายใต้การนำ และทิศทางการนำของ พระสังฆราชผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับงานคำสอน จุดประสงค์ของคู่มือนี้ “ก็เพื่อจัดเตรียมหลักการพื้นฐานของ เทววิทยาด้านการอภิบาล โดยงานอภิบาลในศาสนบริการด้านพระวาจา สามารถกำหนดและควบคุมได้ อย่างเหมาะสมมากขึ้น”

1.2 โครงสร้างของคู่มือแนะแนวการสอนคำสอนทั่วไป(GCD)

คู่มือแนะแนวการสอนคำสอนทั่วไปแบ่งออกเป็น 6 ตอน

ตอนที่ 1 กล่าวถึง “ความเป็นจริงของปัญหา” และภาพรวมของสถานการณ์ในโลกและภายใน พระศาสนจักร ตอนนี้พูดเกี่ยวกับการปรับสภาพสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 ให้เหมาะสม โดยความเคารพต่อการ รับรองต่อไปว่าพระศาสนจักรและโลกต้องมีการเสวนา เพราะว่าฝ่ายต่างเสริมสร้างและทำลายซึ่งกันและ กัน

ตอนที่ 2 ของคู่มือแนะแนวการสอนคำสอนทั่วไปกำหนดการสอนคำสอนเป็น “ศาสนบริการพระ วาจา” ตามบทบาทของพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์และการประกาศพระวรสาร ศาสนบริการพระวาจาแสดงออก ด้วยคำพูดถึงประเพณีการดำเนินชีวิตของพระศาสนจักร เป้าหมายของศาสนบริการนี้คือ “กระตุ้นความเชื่อที่มี ชีวิต ซึ่งหันจิตใจสู่พระเจ้า กระตุ้นการปฏิบัติตามด้วยการกระทำนำไปสู่ความรู้ที่มีชีวิต ในการแสดงออกซึ่ง ประเพณีและพูด แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสำคัญที่แท้จริงของโลกและการมีชีวิตอยู่ของมนุษย์

ตอนที่ 3 เป็นเค้าโครงเนื้อหาของคำสอนและเริ่มจากทัศนคติของพระธรรมล้ำลึกแห่งการไถ่กู้ที่พบ ในพระคัมภีร์ และการดำเนินประเพณีของพระศาสนจักรอย่างต่อเนื่อง คำอธิบายของเนื้อหาเป็นเหตุการณ์ ไปสู่การเผยแสดง

ตอนที่ 4 เป็นเรื่องเกี่ยวกับ “องค์ประกอบของทฤษฎีการสอน และพื้นฐานสู่ความสำคัญของครู สอนคำสอน ครูคำสอนทำหน้าที่ในบทบาท 2 ด้าน ในฐานะของแบบอย่างความเชื่อและในฐานะมืออาชีพ ลำดับที่เหมาะสมของสิ่งที่จดจำ การสร้างสรรค์ของผู้เรียนคำสอนและกลุ่ม

ตอนที่ 5 คำนึงถึงเรื่อง “การสอนคำสอน ตามระดับอายุ” การสอนคำสอนเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต และเกิดขึ้นในระดับอายุที่สืบต่อกันเป็นลำดับ ซึ่งสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตและการบรรลุวุฒิภาวะของผู้ฟังพระวาจา ซึ่งเข้าใจความเชื่อและคำถามเกี่ยวกับชีวิตในหลากหลายรูปแบบตามระดับพัฒนาการของพวกเขา

ตอนที่ 6 ตอนที่สำคัญลำดับสุดท้าย เป็นการทำงานร่างคู่มือแนะแนวก่อนหน้าในปี ค.ศ. 1969 เกี่ยวกับเครื่องมือช่วยสอนคำสอนและทรัพยากรซึ่งส่งเสริมงานสอนคำสอน ดำเนินต่อเนื่องจากสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 เกี่ยวข้องในการทำให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างพระศาสนจักรทั่วโลกและการประชุมของพระสังฆราช เพื่อความมุ่งหมายในการวางโครงการเกี่ยวกับการสอนคำสอนเพื่ออนาคต

ตอนสุดท้าย เป็นคำตอบต่อการโต้แย้งคำสั่งของการรับศีลมหาสนิทครั้งแรกและการใช้โทษบาป

1.3 ความสำคัญเกี่ยวกับวิชาครูคริสตศาสนธรรมของ GCD

ความเข้มข้นของคู่มือแนะแนวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการอภิบาล นำมาปฏิบัติได้และเป็นภาพยกลอนด้วย ผู้อ่านพบว่ามันเป็นการช่วยเหลือและนำสนใจ คู่มือแนะแนวการสอนแสดงเป้าหมายของการสอนคำสอน คำสอนเหมือนกับความเชื่อเจริญเต็มที่ วาดภาพเหมือนของใบหน้าคนที่มีความเชื่อ เหมือนกับของขวัญที่ลึกซึ้งและลึกกลับซึ่งอยู่ในชีวิตของคริสตชน โดยปราศจากความเต็มใจหรือการคาดหวัง ความลึกกลับของความเชื่อทำงานในชีวิตของคริสตชนในภาพรวมของบุคคล การเยียวยาการพัฒนาความเชื่อของคู่มือแนะแนวการสอนคำสอน เผยให้เห็นความก้าวหน้าในคำบรรยายพื้นฐานเกี่ยวกับมนุษย์ ในฐานะของคนซึ่งเจริญเติบโตในความเชื่อ การทำงานเกี่ยวกับการสอนคำสอนได้ถูกค้นพบใหม่ในฐานะของการทำงานเกี่ยวกับพระวาจา ซึ่งต้องการการกลับคืนไปสู่แหล่งต้นกำเนิด : พระคัมภีร์และพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ การสนับสนุนที่สำคัญของคู่มือ คือ ทำให้เอกสารของสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 เป็นพื้นฐานของการทำงานเกี่ยวกับวิชาครูสอนคำสอนแนวใหม่ เอกสารของสภาจำนวน 14 ฉบับ จาก 16 ฉบับ ถูกอ้างถึงในเนื้อหา และมีการอ้างอิงถึงเกือบ 150 ครั้ง ใน 134 บทความของคู่มือ

GCD แสดงให้เห็นมิติของการสอนคำสอนเกี่ยวกับมนุษย์ และทำให้พระศาสนจักรเกิดการเปลี่ยนแปลง จากรูปแบบการสอนคำสอนแบบดั้งเดิมมาเป็นแบบ**ประสบการณ์** ซึ่งเน้นสถานการณ์จริงของคนและความเชื่อของเขา แสดงให้เห็นประสบการณ์ของมนุษย์เป็นจุดศูนย์กลางของการสอนคำสอน และกล่าวว่าประสบการณ์ดังกล่าวช่วยทำให้ “ข่าวสารของคริสตชนสามารถเข้าใจได้มากขึ้น” เน้นเรื่อง**ความสำคัญของการสอนคำสอนผู้ใหญ่** และยืนยันว่าเป็น “รูปแบบสำคัญของการสอนคำสอน” จุดอ่อนประการหนึ่งของคู่มือ ก็คือ ไม่เน้นมิติของความยุติธรรมของการสอนคำสอน การสอนคำสอนไม่ใช่งานที่

ครุ่นคิดถึงตนเอง การทำให้ครูสอนคำสอนศักดิ์สิทธิ์ มีศรัทธาแก่กล้าและเคร่งในศาสนา แต่โดยพื้นฐานแล้วเป็นการกระทำที่คิดถึงผู้อื่น ทำให้การสอนคำสอนใช้ประโยชน์ในการบริการผู้อื่นด้วยความรัก

2. พิธีรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน - 1972

เอกสารสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 เรื่องพิธีกรรม Sacrosanctum Concilium เรียกร้องให้มีการพิจารณาแก้ไขพิธีการล้างบาปสำหรับผู้ใหญ่ และการกลับคืนดีของการเตรียมเป็นคริสตชน การเตรียมตัวเป็นคริสตชนสำหรับผู้ใหญ่ ประกอบด้วยขั้นตอนชัดเจนหลายขั้น เพื่อให้กลับคืนสภาพเดิมและนำมาใช้ในการไตร่ตรองของผู้ใหญ่ ที่มีอำนาจปกครองของพระศาสนจักรท้องถิ่น โดยเหตุนี้หมายความว่าช่วงเวลาของการเรียนคำสอนเพื่อเตรียมตัวเป็นคริสตชน ซึ่งมีเจตนาให้เป็นระยะเวลาของการสอนที่เหมาะสม อาจจะทำให้ศักดิ์สิทธิ์ด้วยศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ ที่ประกอบในช่วงระยะเวลาตามลำดับ ต่อหน้าคณะที่ปรึกษาผู้ใหญ่ที่ประสงค์จะเป็นคาทอลิก ได้รับการแนะนำจากพระสงฆ์เจ้าอาวาส และรับศีลล้างบาปในพิธีเป็นส่วนตัวท่ามกลางเพื่อนและสมาชิกในครอบครัว ภายหลังการประชุมสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 กระบวนการเริ่ม ปฏิรูปพิธีการล้างบาปสำหรับผู้ใหญ่ สมณกระทรวงเพื่อพิธีกรรม Divine worship ได้เตรียมเอกสารพิธีการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน และสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ได้ประกาศใช้ในปี ค.ศ. 1972 เอกสารนี้จัดทำขึ้นสำหรับชุมชนคริสตชนทั่วโลก ได้บรรยายกระบวนการสอนคำสอน พิธีกรรมสำหรับการเตรียมตัวและการรับผู้ใหญ่หรือเด็กเข้าสู่พระศาสนจักร

2.1 โครงสร้างของพิธีรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน (RCIA)

พิธีรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน (RCIA) ถูกแบ่งเป็น 2 ภาค ภาคแรก กล่าวด้วยพิธีการรับสมาชิกใหม่ที่เป็นผู้ใหญ่ ภาคนี้บรรยาย ถึงศาสนบริการ ตำแหน่ง หน้าที่ เวลา และสถานที่ของการรับสมาชิกใหม่ และการดัดแปลงให้เหมาะสม ในพิธีนี้สามารถทำได้โดยสภาพระสังฆราช พระสังฆราชท้องถิ่นและพระสงฆ์ พี่เลี้ยง พ่อแม่ทูนหัว พระสังฆราช พระสงฆ์ สังฆานุกร และครูสอนคำสอนมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการเตรียมตัวผู้สมัคร

ภาคสอง ของพิธีรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน กล่าวถึงขอบข่ายของการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน พิธีรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชนพิจารณาการเริ่มเป็นคริสตชนว่า เป็นกระบวนการที่ค่อยๆ เคลื่อนเข้าสู่ระยะของการเปลี่ยนแปลง แบ่งระยะของการเปลี่ยนแปลงเป็น 4 ระยะ ระยะแรกที่สุด เป็นระยะของการสืบสวน ซึ่งจบด้วยพิธีของการยอมรับของผู้เตรียมตัวเข้าเป็นคริสตชน ระยะที่ 2 ระยะของผู้เตรียมตัวเป็นคริสตชน

ซึ่งเริ่มด้วยพิธีของการยอมรับและตามด้วยการสอน คำสอน จนกระทั่งถึงพิธีการของการเลือกสรร ระยะที่ 3 ระยะของความสำเริง (ความสว่าง) ซึ่งเริ่มด้วยการเตรียมตัวรับศีล เพื่อการฉลองปีสกาและการรับศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการเริ่มชีวิตคริสตชน ระยะที่ 4 ระยะของการสอนคำสอนหลังการรับศีลล้างบาป และระยะนี้ขยายออกไปตลอดเทศกาลปีสกา ในแต่ละขั้นตอนของทั้ง 4 ขั้น รวมถึงการสอนคำสอนเกี่ยวกับสัญลักษณ์ พระคัมภีร์และบทสวดภาวนา คำสอนเกี่ยวกับประเด็นศีลธรรม คำสั่งสอน ความยุติธรรม การสวด ชุมชน และความสัมพันธ์ของพวกเขาในการดำเนินชีวิตประจำวันถูกสถานอยู่ในทั้ง 4 ขั้นตอนนี้

2.2 ความสำคัญของการสอนคำสอนในพิธีรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน

พิธีการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชนเปลี่ยนรูปแบบการสอนแบบส่วนตัว เป็นการสอนคำสอนสร้างชุมชน บรรยายการเริ่มเข้าอยู่ในชุมชนคริสตชน การเดินทางของการเปลี่ยนแปลงซึ่งชุมชนคริสตชนมีบทบาทสำคัญ ในการสอนคำสอนชุมชนมีส่วนแบ่งปันเกี่ยวกับประเพณี ซึ่งได้รับคททอดมาประวัติศาสตร์ พิธีกรรมทางศาสนา ชีวิต ความหมายและคุณค่า ครูกำสอนซึ่งอยู่ในชุมชน เป็นสัญลักษณ์ของพระธรรมล้ำลึกแห่งการไถ่กู้ หลักความเชื่อ สู่ความสมัครใจ เพื่อว่าจะได้ไม่ใช่เป็นเพียงคำสั่งสอนที่พวกเขาจะได้เรียนรู้เท่านั้น แต่เป็นการประกาศความเชื่อที่จะต้องดำเนินชีวิต พิธีการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชนให้ความรู้เรื่องคำสอน เป็นกระบวนการที่ค่อยๆ ขยับผ่านไปในระยะหรือขั้นตอนต่างๆ หรือผ่านเสาประตูทั้ง 2 ข้าง ที่แบ่งกระบวนการสอนคำสอนออกเป็น 4 ระยะ และชี้ให้เห็นความสำคัญทางพิธีกรรมในคำสอน พิธีการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชนเป็นพิธีที่พิเศษ ซึ่งเป็นพิธีเดียวที่จัดให้มีมิติของการสอนคำสอนและพิธีกรรมในกระบวนการของการเปลี่ยนแปลง แสดงให้เห็นความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างคำสอนและพิธีกรรม โดยทางโครงสร้างของวงจรการสอนคำสอนและพิธีกรรม “รูปแบบของการสอนคำสอนที่แสดงให้เห็นในพิธีการรับผู้ใหญ่เข้าเป็นคริสตชน เป็นตัวแทนของการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนคำสอนที่ดีที่สุดในศตวรรษที่ 20 รวมความเข้าใจในเรื่องของสัปดาห์แห่งการศึกษาคำสอนจาก Eichstatt (เมืองไอชเตก) ไปสู่ Medellin (เมืองเมเดลลิน)”

3. การประกาศพระวรสารในโลกปัจจุบัน – 1975

คำชักชวนในการประกาศพระวรสารในโลกปัจจุบันของสมเด็จพระสันตะปาปา ถูกประกาศโดยสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1975 การฉลองปีที่ 10 ของการปิดประชุมสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 และหนึ่งปีต่อจากนั้น ท่านได้เรียกประชุมสมัชชาพระสังฆราช เพื่อกำหนดหัวข้อการประกาศ พระวรสารให้

เฉพาะเจาะจง การประชุมสมัชชาพระสังฆราชในปี ค.ศ. 1974 อภิปรายการประกาศพระวรสารเป็นงานในพระศาสนจักร พระสังฆราชที่เข้าร่วมประชุมสมัชชาร้องขอให้สมเด็จพระสันตะปาปาได้พูดอย่างชัดเจนเกี่ยวกับสมัชชา และให้แนวทางเพื่อการประกาศพระวรสารต่อพระศาสนจักรโดยรวม การประชุมสมัชชาพระสังฆราชปี ค.ศ. 1974 ไม่ได้จัดทำแนวทางการประกาศพระวรสารเป็นลายลักษณ์อักษร แต่พระสังฆราชสนับสนุนพระสันตะปาปาให้กำหนดทิศทางของเทววิทยา การอภิบาลในเรื่องการประกาศพระวรสาร และการประกาศพระวรสารในโลกปัจจุบันจึงเกิดขึ้น ข้อเสนอแนะของสมเด็จพระสันตะปาปา อูททิซทั้งหมดต่อหัวข้อของการประกาศพระวรสาร เป็นหนึ่งในเอกสารพิเศษที่สำคัญที่สุดของศตวรรษที่ 20

ในหนทางหนึ่งผู้เขียนเอกสารนี้คือการประชุมสมัชชาพระสังฆราชในปี ค.ศ. 1974 แต่สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 เป็นผู้แต่งของหนังสือการประกาศพระวรสารในโลกปัจจุบัน สมเด็จพระสันตะปาปาตรัสว่า พระองค์เขียนเอกสารนี้เพื่อรับรองผู้ที่กำลังประกาศพระวรสาร และเพื่อสนับสนุนพวกเขาในพันธกิจ พระองค์ต้องการผู้ประกาศพระวรสาร “ในเวลาแห่งความไม่แน่นอนและสับสนนี้ เพื่อทำให้งานนี้สำเร็จด้วยความรัก ความกระตือรือร้นและความชื่นชมมากยิ่งขึ้น” เป้าหมายของเอกสารนี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นหนทางที่พระศาสนจักรในปลายศตวรรษที่ 20 สามารถประกาศพระวาจาอย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านทางงานเตรียมประกาศพระวรสาร การป่าวประกาศและการสอนคำสอน การประกาศพระวรสารในโลกปัจจุบันถูกเขียนขึ้นอย่างไคร่ตรง เพื่อให้การช่วยเหลือและความมั่นใจต่อทุกคน ซึ่งเอาใจใส่ต่องานที่สำคัญของพระศาสนจักรในการประกาศพระวรสาร ความหวังของสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ทั้งก่อนและหลังจากการตีพิมพ์คำแนะนำนี้ ก็เพื่อกระตุ้นความสนใจและศรัทธาแรงกล้าสำหรับงานประกาศพระวรสาร เพื่อว่า “โลกในยุคของเราซึ่งกำลังแสวงหา บางครั้งด้วยความปวดร้าว บางครั้งด้วยความหวัง จะได้สามารถรับข่าวดีไม่ใช่จากผู้ประกาศพระวรสาร ซึ่งเสรีาสลัด ท้อแท้ เบื่อหน่ายหรือเป็นทุกข์ แต่จากผู้ที่ทำงานด้านพระวาจาซึ่งมีชีวิตที่รุ่งโรจน์ด้วยความศรัทธาแรงกล้า ได้รับความสุขจากองค์พระคริสตเจ้ามาก่อน และผู้ซึ่งมีความเต็มใจที่จะเสี่ยงชีวิตของเขาเพื่อว่าพระอาณาจักรจะได้รับการประกาศและพระศาสนจักรจะได้ตั้งอยู่ในท่ามกลางโลก”

3.1 โครงสร้างของการประกาศพระวรสารในโลกยุคปัจจุบัน

หนังสือการประกาศพระวรสารในโลกยุคปัจจุบันถูกแบ่งออกเป็น 7 บท เริ่มต้นด้วยการตั้งศูนย์กลางของการประกาศพระวรสารที่พระเยซูคริสตเจ้าและพระศาสนจักร การประกาศพระวรสารไม่สามารถที่จะเป็นที่เข้าใจได้ หากไม่ได้มีการอ้างอิงถึงพระเยซูคริสตเจ้า หรือไม่สามารถได้รับการยอมรับนอกเหนือจากพระศาสนจักร เพราะมันเป็นพันธกิจของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ของหนังสือการประกาศพระวรสารในโลกยุคปัจจุบัน ได้นิยามความหมายของการประกาศพระวรสาร กล่าวว่า การประกาศพระวรสารคือการประกาศพระคริสตเจ้าแก่ผู้ซึ่งไม่รู้จักพระองค์ โดยการเทศน์สอน การสอนคำสอนและการรับรองศีลล้างบาปและศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ “สำหรับพระศาสนจักร การประกาศพระวรสารหมายถึง การนำข่าวดีไปสู่มนุษย์ทุกคนชั้น และโดยทางอิทธิพลของข่าวดีนี้จะเปลี่ยนมนุษย์จากภายในและทำให้เป็นคนใหม่” บัดนี้ข้าพเจ้ากำลังทำให้สิ่งสร้างทั้งมวลให้เป็นสิ่งใหม่”

บทที่ 3 กล่าวถึงเนื้อหาของการประกาศพระวรสาร มุ่งองค์ประกอบที่สำคัญและรองลงมา เนื้อหาที่สำคัญคือ ใจความที่มีชีวิตซึ่งไม่สามารถถูกขยายความหรือละเลย โดยปราศจากการทำให้ธรรมชาติของการประกาศพระวรสารเจือจางลงอย่างจริงจัง เนื้อหาที่สำคัญของการประกาศพระวรสารคือความรักของพระเจ้าและการไถ่กู้ของพระเยซูคริสตเจ้า “เพื่อการประกาศพระวรสารก่อนอื่นใด ต้องเป็นพยานในรูปแบบที่ง่ายและตรงไปตรงมาต่อการเผยแสดงของพระเจ้า โดยพระเยซูคริสตเจ้า ในพระจิตเจ้า ด้วยการเป็นพยานว่าพระบุตรพระเจ้าทรงรักโลก

- พระองค์ได้ทรงมอบการเป็นอยู่แก่สรรพสิ่งและได้เรียกมนุษย์ไปสู่ชีวิตนิรันดร” การประกาศพระวรสารจะมีอยู่เสมอไป
- เป็นรากฐาน, ศูนย์กลางและในเวลาเดียวกันเป็นจุดหมายของชีวิต
- การประกาศที่ชัดเจนว่า ในองค์พระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า ได้ถูกทำให้เป็นมนุษย์ ผู้ตายและกลับคืนชีพ การไถ่กู้ได้ถูกมอบแก่มนุษย์ทุกคน เป็นของขวัญจากความกรุณาและเมตตาของพระเจ้า

บทที่ 4 กล่าวถึงวิธีการของการประกาศพระวรสาร และแสดงพยานแห่งชีวิต การเทศน์สอนที่มีชีวิต พิธีกรรมแห่งพระวาจา คำสอน สื่อสารมวลชน การติดต่อระหว่างบุคคลและศีลศักดิ์สิทธิ์ ในฐานะเป็นวิธีการสำหรับการประกาศพระวรสาร โดยการคำนึงถึงการเทศน์สอน สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ทรงเน้นว่า ความเชื่อมาจากสิ่งที่ได้ยิน ดังนั้นการประกาศพระวรสารด้วยคำพูดยังคงมีเหตุผลที่จะมีอยู่ตลอดไป ซึ่งเน้นเรื่องการเทศน์ของพระสงฆ์จะยังคงมีคุณค่าต่อสัตบุรุษ

บทที่ 5 แสดงถึงผู้ได้รับประโยชน์ของการประกาศพระวรสาร บทนี้แสดงให้เห็นเน้นถึงการประกาศพระวรสารว่าเป็นการประกาศข่าวดีแก่สิ่งสร้างทั้งปวง (มก.16:15) ผู้ได้รับประโยชน์ของการประกาศพระวรสารคือ ผู้ที่ไม่ใช่คริสตชน ผู้ไม่มีความเชื่อและผู้ไม่ได้ถือปฏิบัติ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของคาทอลิกไม่ได้มากกว่าวัฒนธรรมทางโลกอีกต่อไป มันได้กลายเป็นวัฒนธรรม คาทอลิกจำนวนมากได้มีเสียงเรียกแห่งศีลล้างบาปของตนเอง สมเด็จพระสันตะปาปาสนับสนุนพระศาสนจักรให้ “เสาะหาวิธีการและภาษาสำหรับการเสนอที่เหมาะสม หรือเป็นตัวแทนแก่พวกเขาอย่างต่อเนื่อง ถึงการเผยแสดงของพระเจ้าและความเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า”

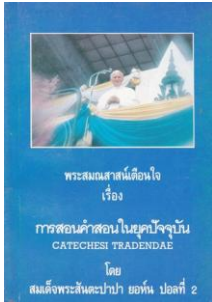
บทที่ 6 กล่าวถึงผู้แทนในการประกาศ พระวรสาร เอกสารแสดงให้เห็นพระสันตะปาปา พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ภราดร ครอปรวิและเยาวชน ในฐานะงานของการประกาศพระวรสาร ผู้ประกาศพระวรสารรับใช้ในฐานะเครื่องมือของพระเจ้า ในการเป็นสื่อข่าวดีแก่ผู้อื่น เพื่อว่าผู้ประกาศพระวรสารเป็นเครื่องมือนี้ และประกาศพระวรสารด้วยความไว้วางใจและอย่างจริงจัง สมเด็จพระสันตะปาปา เปาโลที่ 6 ยืนยันว่าต้องยึดหลัก 2 ประการนี้ไว้ในใจ ประการแรก ผู้ประกาศพระวรสารต้องไม่ถือว่าพันธกิจนี้เป็นอำนาจของเรา เป็นการริเริ่มของเราหรือของเธอ เพราะการประกาศพระวรสารโดยพื้นฐานเป็นกิจการของพระเจ้า ประการที่สอง ผู้ประกาศพระวรสารต้องกระทำโดยสัมพันธ์กับพระศาสนจักรและผู้อภิบาล (Pastors)

บทที่ 7 และบทสุดท้าย แสดงให้เห็นจิตวิญญาณของการประกาศพระวรสาร โดยทางอำนาจของพระจิตที่ทำให้คนได้รับพรพิเศษของการเป็นผู้ประกาศพระวรสาร และงานประกาศพระวรสารจึงถูกทำให้บรรลุผล “พระจิตผู้ซึ่งทุกวันนี้เช่นเดียวกับสมัยแรกเริ่มของพระศาสนจักร ได้แสดงในผู้ประกาศพระวรสารทุกคน ซึ่งได้ยอมให้ตนเองได้รับการคล้อยใจโดยพระองค์ พระจิตได้วางคำพูดที่ริมฝีปากของเขาซึ่งเขาไม่สามารถค้นพบได้ด้วยตนเอง ในเวลาเดียวกันพระจิตจงใจวิญญาณของผู้ฟังให้เปิด รับข่าวดีและพระอาณาจักรที่จะถูกประกาศ”

3.2 ความสำคัญของหนังสือการประกาศพระวรสารในยุคปัจจุบัน

การประกาศพระวรสารในโลกยุคปัจจุบัน ยืนยันว่าการประกาศพระวรสารเป็นมากกว่าการประกาศพระวาจาของพระเจ้าสู่ผู้ไม่มีชีวิต การเทศน์สอนและการสอนคำสอนเป็นงานและรูปแบบของการประกาศพระวรสาร การเทศน์สอนและการสอนคำสอนเสาะหาการเปลี่ยนแปลงและการกลับใจภายใน “ทั้งสองอย่างเป็นการประกาศข่าวดีของพระคริสตเจ้า เป็นงานที่สำคัญในพันธกิจของพระศาสนจักร ทั้ง 2 อย่าง เป็นการแสดงความเชื่อและรูปแบบของความเชื่อ และทั้งสองนั้นถูกทำด้วย ความเคารพอย่างยิ่งต่อผู้ได้รับการประกาศพระวรสาร เอกสารชี้ให้เห็นว่าพระศาสนจักรมีหน้าที่ประกาศพระวรสาร” “ปัจจุบันมีผู้ได้รับศีลล้างบาปจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้ประกาศยกเลิกการรับศีลล้างบาป แต่เขาเมินเฉยโดยสิ้นเชิงต่อศีลล้างบาป และไม่ได้ดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมกับศีลล้างบาป” การประกาศพระวรสารในโลกยุคปัจจุบันรับรองพลังที่ซ่อนเร้นของข่าวดี ซึ่งสามารถมีพลังต่อความกลัวบาปของมนุษย์ การสอนคำสอนสามารถเปลี่ยนแปลงมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงเรียกร้องโดยพระวาจาของพระเจ้า ด้วยความงามและพลังแห่งการประกาศพระวรสาร การประกาศพระวรสารได้รับการพรรณนาว่า เป็นข่าวสารคริสตชนสำหรับประชากรของยุคสมัยนี้” การประกาศพระวรสารประกอบขึ้นด้วยพันธกิจที่สำคัญของพระศาสนจักร การสอนคำสอนเป็นวิธีการที่ทรงพลังของการประกาศพระวรสาร” ความฉลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งของ

เด็กๆ และเยาวชนจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ ผ่านทางการ สอนคำสอนพื้นฐานทางศาสนาอย่างเป็นระบบ เนื้อหาของความจริงที่มีชีวิตซึ่งพระเจ้าปรารถนาที่จะบอกแก่เรา และที่ซึ่งพระศาสนจักรได้เสาะหาที่จะ แสดงในรูปแบบที่หรูหรายิ่งขึ้นในช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์อันยาวนาน

4. การสอนคำสอนในยุคปัจจุบัน (Catechesi Tradendae ;CT) – 1979

เพื่อที่จะให้วิสัยทัศน์ใหม่ของการสอนคำสอน การประชุมสมัชชาของ พระสังฆราชในปี ค.ศ. 1977 ตัดสินใจพิมพ์เอกสารเรื่องเทววิทยาการสอนคำสอน ผล ที่เกิดขึ้นคือสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ 2 ประกาศคำแนะนำของพระ สันตะปาปา ชื่อ การสอนคำสอนในยุคปัจจุบัน Catechesi Tradendae (CT) ในวันที่ 16 ตุลาคม ค.ศ. 1979 ในปีที่ 2 แห่งสมณสมัยของพระองค์ สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ไม่เพียงพอใจที่มีแค่ เพียงการประชุมสมัชชาเรื่องการประกาศพระวรสารเท่านั้น พระองค์ได้ทรงเรียกให้มีการประชุมสมัชชา พระสังฆราชสากล ครั้งที่ 5 ในปี ค.ศ. 1977 หัวข้อ “การสอนคำสอนในยุคสมัยของเรา, โดยเฉพาะแก่เด็ก และเยาวชน” ช่วงปลายของการประชุมสมัชชาของพระสังฆราช ได้เตรียมเอกสารมีชื่อว่า “สารถึง ประชากรของพระเจ้า” ซึ่งแสดงถึงแนวคิดสำคัญของความรอบคอบ พระสังฆราชได้ขอร้องสมเด็จพระ สันตะปาปาให้พิจารณาคำปรึกษาของพวกท่าน และเตรียมคำแนะนำของสมเด็จพระสันตะปาปา “การ สร้างงานเสร็จสมบูรณ์เร็วขึ้นโดยสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ 2 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของการสอนคำสอนสำหรับพระศาสนจักรสากล และสถานที่ของกิจกรรมนี้ในชีวิต แห่งการอภิบาลของพระศาสนจักร”

เนื่องจากคำร้องขอของการประชุมสมัชชาพระสังฆราชในปี ค.ศ. 1979 สมเด็จพระสันตะปาปา เปาโลที่ 6 เริ่มการเขียนคำแนะนำของพระสันตะปาปา Catechesi Tradendae แต่การสิ้นพระชนม์ของ พระองค์ในวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 1978 ทำให้การเขียนหยุดชะงักลง การเขียนได้ดำเนินต่อโดยสมเด็จพระ สันตะปาปาจอห์นปอล ที่ 1 ผู้สืบทอดตำแหน่งต่อจากพระองค์ หลังการสิ้นพระชนม์ของสมเด็จพระสันตะปาปา จอห์นปอลที่ 1 การเขียนได้รับการดำเนินต่อโดยผู้สืบทอดตำแหน่งต่อจากพระองค์ คือ สมเด็จพระสันตะปาปา จอห์นปอลที่ 2 และถูกเรียกว่า Catechesi Tradendae “จุดสำคัญ คำแนะนำถูกนำขึ้นมาอีก การไตร่ตรอง ซึ่งได้เตรียมโดยสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ใช้ประโยชน์มากมายจากเอกสารที่เหลือจากการประชุม สมัชชา สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นปอลที่ 1 ผู้ที่มีความกระตือรือร้นและพรสวรรค์ในฐานะครูคำสอน ของท่าน ทำให้พวกเราารู้สึกพิศวง ได้นำเอกสารเหล่านั้นติดมือไปและกำลังเตรียมที่จะจัดพิมพ์ แต่ว่า

พระองค์ก็สิ้นพระชนม์อย่างกระทันหัน ดังนั้น ข้าพเจ้าได้รับมรดกของพระสันตะปาปาทั้งสองพระองค์นี้ เพื่อตอบรับคำร้องขอซึ่งพระสังฆราชได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ในตอนปลายของการประชุมสมัชชาสามัญครั้งที่ 4 ซึ่งได้รับการตอบรับจากสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ในสุนทรพจน์ปิดการประชุมของพระองค์ ข้าพเจ้าทำดังนั้นเพื่อทำให้หน้าที่หลักประการหนึ่งในความรับผิดชอบในตำแหน่งพระสันตะปาปา การสอนคำสอนได้รับการเอาใจใส่มากในงานของข้าพเจ้า ในฐานะพระสงฆ์และพระสังฆราช”

จุดประสงค์ของการเชิญชวนของพระสันตะปาปาก็คือ โดยทางพระศาสนจักรทั้งหมดควรทำให้ความเชื่อและการดำเนินชีวิตคริสตชนมั่นคงเข้มแข็งขึ้น ควรทำให้การเริ่มต้นที่พร้อมแล้วมีความแข็งแกร่งขึ้น ควรกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ – ด้วยความรอบคอบที่จำเป็นและควรจะช่วยเผยแพร่ความสุข ในการนำธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าที่มีต่อโลกไปสู่ชุมชน หนังสือ *Catechesi Tradendae* นำเสนอความหมายลึกซึ้งและความสำคัญของการสอนคริสตศาสนธรรม (คำสอน) ในปัจจุบันในบริบทของเรา

4.1 โครงสร้างของ CT

เอกสารนี้แบ่งออกเป็น 9 บท ซึ่งในสองบทแรกให้พื้นฐานของการสอนคำสอน บทแรก คือ พระเยซูเจ้าเป็นศูนย์กลางและอธิบายว่าหัวใจของการสอนคำสอนก็คือ พระบุคคลของพระเยซูคริสต์ พระองค์เป็นพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา... เปี่ยมไปด้วยพระหรรษทานและความจริง ผู้ซึ่งได้รับความทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์เพื่อเรา และผู้ซึ่งปัจจุบันหลังจากเสด็จขึ้นพระชนม์ชีพ สถิตย์อยู่กับเราเสมอไป พระเยซูผู้เป็นหนทาง ความจริง และชีวิต และการดำเนินชีวิตแบบคริสตชนเกิดจากการดำเนินชีวิตตามพระคริสต์

บทที่ 2 เป็นการฝังรากเกี่ยวกับประเพณีทางประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักร

บทที่ 3 และ 4 พูดเกี่ยวกับสถานที่ของการสอนคำสอนภายในชีวิตของพระศาสนจักร

บทที่ 3 นำเสนอการสอนคำสอนในมิติของการประกาศพระวรสาร “ ลักษณะเฉพาะของการสอนคำสอนแบบที่แตกต่างจากการกลับใจเข้าเป็นสมาชิกใหม่ – การนำการป่าวประกาศพระวรสาร มีจุดประสงค์ 2 เท่าในการบ่มเพาะความเชื่อขึ้นแรก และการให้การศึกษาวงของพระคริสตเจ้า โดยใช้ความรู้ลึกซึ้งและเป็นระบบมากขึ้นของบุคคลและสารของพระเยซู คริสต์พระเจ้าของเรา” เป้าหมายเฉพาะของการสอนคำสอนเพื่อพัฒนา, ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า, ความเชื่อขึ้นแรกและเพื่อบำรุงชีวิตคริสตชนของคนผู้มีความเชื่อทั้งเด็กและผู้สูงวัย ให้เจริญสู่ความเต็มเปี่ยมในแต่ละวัย ในหนังสือ *Catechesi Tradendae* ได้บรรยายการสอนคำสอนเป็นช่วงหนึ่งในกระบวนการของการประกาศพระวรสาร และที่เป็น การสนับสนุนในฐานะเป็นหัวข้อหลักในเอกสาร

บทที่ 4 นำเสนอพระคัมภีร์และธรรม ประเพณีเป็นทรัพยากรหลักของการสอนคำสอน การสอนคำสอนจะดึงเนื้อหาจากแหล่งพระวาจาของพระเจ้าที่ทรงชีวิต ซึ่งถูกถ่ายทอดในธรรมประเพณีและพระคัมภีร์เสมอๆ เพราะวาทกรรมประเพณีที่ศักดิ์สิทธิ์และพระคัมภีร์ที่ศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เกิดมัดจำที่ศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับพระวาจาของพระเจ้า ซึ่งได้ถูกมอบหมายให้แก่พระศาสนจักร ได้รับการรำลึกถึงในสภาพร่างกาย วาดกันครั้งที่ 2 ซึ่งปรารถนาให้งานของพระวาจา – การเทศน์สอนในงานอภิบาล วิชาครูคำสอน และรูปแบบของการสอนของคริสตชนทั้งหมด ควรจะทำให้มีเนื้อหาที่อุดมสมบูรณ์และเจริญในความรู้ศักดิ์สิทธิ์ โดยทางพระวาจาแห่งพระคัมภีร์

บทที่ 5 กล่าวถึงเนื้อหาของการสอนคำสอน เน้นว่าทุกคนต้องได้รับการสอนคำสอน ตามคู่มือการสอนคำสอนทั่วไป, Catechesi Tradandae ก็เน้นเรื่องการสอนคำสอนตามระดับอายุ ทารก, เด็ก,วัยรุ่น, เยาวชน, ผู้พิการ เยาวชนที่ไม่ได้การสนับสนุนด้านศาสนา ผู้ใหญ่และคริสตชนสำรองได้รับการกล่าวถึงเป็นพิเศษในฐานะผู้ได้รับประโยชน์จากการสอนคำสอน

บทที่ 6 กล่าวถึงวิธีการและเครื่องมือในการสอนคำสอน ตามเอกสาร เครื่องมือสื่อสาร การใช้สถานที่หลากหลาย โอกาสและการรวมตัวกัน การเทศน์พระคัมภีร์ วรรณคดีเกี่ยวกับคำสอนและหนังสือคำสอน เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความเชื่อ

บทที่ 7 นำเสนอกระบวนการของการแจ้งการสอนคำสอน เอกสารรับรองความหลากหลายของกระบวนการในการสอนคำสอนในยุคปัจจุบัน สามารถเป็นเครื่องหมายของความสำคัญต่อชีวิตและความฉลาด อย่างไรก็ตามวิธีการที่เลือกนั้นต้องสอดคล้องกับกฎ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับชีวิตของพระศาสนจักรโดยรวม กฎของความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและความซื่อสัตย์ต่อมนุษย์ ในทัศนคติของความรักแบบเดียวกัน”

ใน 2 บทสุดท้ายเน้นอีกครั้งในเรื่องความสำคัญของการสอนคำสอน ในการสร้างเอกลักษณ์ของคริสตชนและความจำเป็นที่คริสตชนทุกคนต้องมีส่วนร่วมในงานเกี่ยวกับการสอนคำสอน

บทที่ 8 กล่าวว่าเราอยู่ในโลกที่มีความยากลำบาก และในโลกนี้การสอนคำสอนควรจะช่วยคริสตชนให้เป็นแสงสว่างและเกลือ เพื่อความสุขของตนเองและเพื่อบริการสำหรับทุกคน

บทที่ 9 กล่าวว่างานแห่งการสอนคำสอนมีส่วนเกี่ยวข้องสำหรับทุกคน และสมเด็จพระสันตะปาปาตรัสว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะหวานความกล้าหาญ ความหวังและความกระตือรือร้นอย่างมากมายลงในหัวใจของทุกคน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมากมาย ซึ่งรับผิดชอบในงานการสอนเกี่ยวกับศาสนา และการฝึกหัดเพื่อชีวิตที่ดำเนินตามพระวรสาร

4.2 ความสำคัญเกี่ยวกับการสอนคำสอนของ CT

ใน Catechesi Tradendae การสอนคำสอนได้ถูกนิยามไว้ว่า “การศึกษาของเด็กๆ เยาวชนและผู้ใหญ่ในเรื่องความเชื่อ ซึ่งรวมถึงการสอนคำสอนของคริสตชนที่ได้รับการบอกกล่าวโดยทั่วไปในรูปแบบที่ประกอบขึ้นเป็นรูปแบบและเป็นระบบ ด้วยทัศนคติที่จะรับผู้ได้ฟังเข้าสู่ชีวิตคริสตชนที่เปี่ยมด้วยความบริบูรณ์” จุดเน้นของการสอนคำสอนเป็นการสร้างความเชื่อขึ้นแรก Catechesi Tradendae เสนอความคิดรวบยอดของ “การสอนคำสอนอย่างเป็นระบบ” โดยคำว่าเป็นระบบ สมเด็จพระสันตะปาปาไม่ได้ทรงหมายถึงการไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน แต่ออกแบบเพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างชัดเจน ตามเอกสารดังกล่าวการสอนคำสอนเป็นการทำงานของพระศาสนจักร มิติของการสอนคำสอนที่พระเยซูเจ้าเป็นศูนย์กลางถูกเน้นอย่างเข้มงวด เอกสารย้ำความต้องการที่จะสนองตอบต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม และการพัฒนาการระหว่างประชากร การสอนคำสอนเป็นงานที่ธรรมดาสำหรับทุกคน และควรจะได้รับกล่าวถึงแก่ทุกคน เหนือสิ่งอื่นใด การสอนคำสอนในยุคสมัยของเราสะท้อนภาพ ทั้งคู่มือการสอนคำสอนทั่วไปและการประกาศพระวรสารในโลกยุคปัจจุบัน ของสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 รูปแบบสะท้อนเอกลักษณ์ของบุคคลซึ่งเป็นผู้เรียน สมเด็จพระสันตะปาปายอห์นปอลที่ 2 เน้นย้ำการสอนคำสอนที่เป็นการให้การศึกษาและเป็นระบบมากกว่าที่พบในเอกสารก่อนหน้านี้ Catechesi Tradendae เป็นผลผลิตของยุคนี้ ความสำคัญของการรับบุคคลเข้ามาสู่วิถีชีวิตคริสตชน และกระบวนการทำให้ความเชื่อเติบโตเต็มที่คือการได้ข่าวเอกสารนี้

5. คู่มือสำหรับครูคำสอน (GC) – 1993

คู่มือสำหรับครูคำสอน (GC) ได้รับการตีพิมพ์โดยสมณกระทรวงเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน ในวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1993 หลังจากการพิมพ์หนังสือคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก และ CCC ใช้เป็นแหล่งอ้างอิงของผู้มีอำนาจ ในหนังสือคู่มือสำหรับครูสอนคำสอน เอกสารกล่าวถึงหัวข้อธรรมชาติ บทบาท หน้าที่และการสร้างครูสอนในพื้นที่ทำงาน เอกสารนี้ได้รับการแนะนำให้แก่ครูคำสอนที่เป็นฆราวาสเป็นอันดับแรก และแก่พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ผู้ฝึกหัดและสัตบุรุษ เพราะว่าการเชื่อมโยงที่เข้มแข็งระหว่างองค์ประกอบของชุมชนพระศาสนจักร แต่ว่ามีผู้เข้าชมมากกว่าบุคลากรที่ทำงาน ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับงานสอนคำสอน สามารถเรียนรู้จากปรัชญาที่นำไปปฏิบัติได้ คู่มือสำหรับครูคำสอนเป็นผลจากการประชุม เมื่อ 27 – 30 เมษายน ค.ศ. 1992 ซึ่งจัดขึ้นโดยสมณกระทรวงเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน จากข้อมูลและคำแนะนำซึ่ง

มาจากการปรึกษากับพระสังฆราช และศูนย์ศรี สตศาสนธรรมในดินแดนที่ทำงานอย่างกว้างขวาง สมณกระทรวงเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชนเขียนคู่มือสำหรับครูคำสอนขึ้นมา บรรยายเกี่ยวกับคำสอน ความมีอยู่และวิธีการปฏิบัติ บรรยายประเด็นหลักของกระแสเรียกของครูสอนคำสอน เอกลักษณ์ชีวิตจิต การเลือกและการฝึกหัดงานแพร่ธรรม งานอภิบาลและค่าตอบแทน ตามด้วยความรับผิดชอบของประชากรของพระเจ้า ต่อพวกเขาในเงื่อนไขของปัจจุบันกาลและในอนาคตอันใกล้

จุดประสงค์ของคู่มือสำหรับครูสอนคือ การเปลี่ยน โครงการเกี่ยวกับคำสอนของระดับชาติ และสังฆมณฑล ในบทนำของเอกสารได้กล่าวถึงจุดประสงค์อย่างชัดเจน คู่มือจะถูกใช้เป็นหนังสืออ้างอิง จะเป็นแหล่งของความเป็นเอกภาพ และการสนับสนุนสำหรับครูคำสอน โดยผ่านทางพวกเขาสำหรับชุมชน คริสตชน สมณกระทรวงเพื่อการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน จึงได้เสนอต่อสภาพระสังฆราชและพระสังฆราชแต่ละองค์ ในการเป็นความช่วยเหลือชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักรของครูคำสอน และเป็นพื้นฐานสำหรับการเปลี่ยนโครงการและผู้อำนวยการคำสอนระดับชาติและสังฆมณฑล

5.1 โครงสร้างของ GC

คู่มือสำหรับครูคำสอนแบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยมีบทนำและบทสรุปสั้นๆ ตอนที่สำคัญที่สุดของเอกสารคือ ตอนที่ 1 มีชื่อว่า “อัครสาวกที่เคียงเคียงกัน” คาทอลิกทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปถูกเรียกจากพระจิตเจ้าให้ประกาศข่าวดี และนอกเหนือจากกระแสเรียกทั่วไปนี้แล้ว ครูคำสอนได้รับการเรียกเป็นการเฉพาะเจาะจงโดยพระพรพิเศษ โดยพระศาสนจักรรับรองและยืนยันโดยอำนาจของพระสันตะปาปา” ครูคำสอนไม่ใช่เป็นตัวแทนธรรมดาของพระสงฆ์ แต่โดยสิทธิเป็นพยานของพระคริสตเจ้าในชุมชน” ความสำเร็จในพันธกิจของครูคำสอนขึ้นอยู่กับความลึกซึ้งในชีวิตจิต พระคำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์นปอลที่ 2 “ธรรมทูตที่แท้จริงคือนักบุญ สามารถประยุกต์ได้โดยไม่ดั่งเลิกกับครูคำสอน เช่นเดียวกับสัตบุรุษทุกคน ครูคำสอนถูกเรียกให้ไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ และพันธกิจ” เช่น มีชีวิตอยู่โดยไม่มีกระแสเรียกของตน ‘ด้วยความกระตือรือร้นของนักบุญ’ ” ครูคำสอนควรได้รับการฝึกหัดในการเสวนา การเข้าถึงวัฒนธรรม และการฟื้นฟูเอกภาพคริสตศาสนจักร คู่มือครูสอนคำสอนกำหนดรายละเอียดการพัฒนา มนุษย์ และเน้นสำหรับคนยากจน รวมถึงเจตนารมณ์ของการฟื้นฟูพระคริสตศาสนจักร และการเสวนากับศาสนาอื่นในขอบเขตซึ่งครูสอนคำสอนควรตระหนัก

ตอนที่ 2 ของเอกสารกล่าวถึงทางเลือกและการหล่อหลอมครูสอนคำสอน เอกสารได้ให้ หน้ากระดาษจำนวนมากในเรื่องการหล่อหลอมครูสอนคำสอน ภาษาที่รุนแรงถูกใช้เพื่อเน้นความต้องการ การฝึกหัดที่มีคุณภาพและการปรับปรุงให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง ความจริงมีว่าบุคคลไม่ควรหยุดการพัฒนาภายใน ธรรมชาติที่มีพลังของศีลล้างบาปและศีลกำลัง กระบวนการของการสนทนาอย่างต่อเนื่องและการ

เติบโตในความรักงานแพร่ธรรม การเปลี่ยนแปลง ในด้านวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิธีการสอนที่พัฒนาให้ทันสมัยไม่หยุดยั้ง ทุกวิธีการที่ผู้ปลูกฝังความเชื่อควรจะเกาะติดในการปลูกฝังต่อเนื่องในระหว่างที่ให้บริการ ตลอดหลักสูตรซึ่งควรจะครอบคลุมเรื่องมนุษย์ ชีวิตจิต คำสอนและการปลูกฝังงานแพร่ธรรม และพวกเขาควรจะได้รับ的帮助เหลือในสิ่งนี้ ไม่ใช่เพียงแค่ปล่อยให้มันเป็นแนวคิดของเขาเอง

ตอนที่ 3 กล่าวถึงความรับผิดชอบต่อครูคำสอน ครูคำสอนควรได้รับการเคารพและความซาบซึ้งใจ และขึ้นอยู่กับของเขตการบริการของเขา พวกเขาควรได้รับคำตอบแทน “ซึ่งต้องคำนึงถึงเรื่องของความยุติธรรมไม่ใช่ความกรุณา” กลุ่มครูคำสอนยอมรับว่าปัญหาของคำตอบต้องได้รับการแก้ไข โดยพระศาสนจักรท้องถิ่นแต่ต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง กลุ่มเรียกร้องให้เราใส่ใจต่อสถานการณ์ทางสังคมที่หลากหลาย และหลักปฏิบัติที่ใช้อยู่ของพระศาสนจักรท้องถิ่นต่างๆ “ครูคำสอนในสนามงานไม่เพียงแต่จะแตกต่างจากพระศาสนจักรในยุคก่อนหน้าเท่านั้น แต่ในระหว่างพวกเขาเองมีความแตกต่างทางด้านบุคลิกลักษณะและการแสดงออกอย่างมาก

สรุปสั้นๆ GC ยืนยันว่าครูสอนมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการประกาศและบำรุงความเชื่อ ควรเอาใจใส่ในการเตรียมครูคำสอน พระศาสนจักรที่ให้ความสนใจต่อความหมายของเอกสารนี้และได้พัฒนาการตอบสนองของท้องถิ่นที่เป็นรูปธรรมต่อการแนะนำ จะเป็นประกาศที่ส่องแสงไปยังทุกคนที่ต้องการเห็น

5.2 ความสำคัญของการสอนคำสอนของ GC

กลุ่มครูสอนคำสอนมีความสำคัญอย่างมากในงานสอนคำสอน แม้ว่าเอกสารนี้จะถูกเขียนโดยสมณกระทรวงแห่งการประกาศพระวรสารสู่ปวงชน สำหรับครูคำสอนใน “สนามงาน” หลักการของเอกสารที่เชื่อถือได้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้สำหรับครูคำสอนทุกคนในพระศาสนจักร เอกสารยืนยันว่าการสอนคำสอนเป็นงานหลักของพระศาสนจักร ครูคำสอนเป็นบุคคลที่ต้องรับผิดชอบเป็นเบื้องต้นในงานนี้ เน้นย้ำการอบรมในการพัฒนาครูคำสอนให้มีพรสวรรค์ที่เปี่ยมด้วยเจตนารมณ์ ตลอดทั้งภาษาของเอกสารให้คะแนนความสำคัญของงานครูคำสอนต่ำเกินไป ลักษณะเด่นเฉพาะตัว “เป็นที่ต้องการอย่างมาก” และ “แน่นอน” ครูคำสอนมักจะมียุทธศาสตร์สำคัญมากในการประกาศพระวรสารของฆราวาส แม้ในปัจจุบันพวกเขาถือว่าเป็นผู้ประกาศพระวรสารที่ไม่มีใครสามารถแทนที่ได้ ตามที่สมณสาสน์พระพันธกิจของพระผู้ไถ่ (Redemptoris Missio) กล่าวไว้อย่างถูกต้อง การใช้กลุ่มคำสอนด้วยความขยันและศรัทธาในพระศาสนจักรทั้งหมดขึ้นอยู่กับหน่วยงาน (Dicastery) การแพร่ธรรมของเราจะช่วยไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบของครูสอนคำสอน แต่ยังรับประกันการเจริญเติบโตที่ตกลงร่วมกันในภาคส่วนนี้ที่

มีความสำคัญมากสำหรับอนาคตของพันธกิจในโลก
เชื่อถือได้สำหรับชุมชนท้องถิ่นใดๆ ก็ตาม

หลักการของคู่มือสำหรับครูคำสอนเป็นคู่มือที่

6. คู่มือทั่วไปสำหรับการสอนคำสอน (GDC-1997)

คู่มือทั่วไปสำหรับการสอนคำสอน ถูกพิมพ์เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1997 และได้รับการเตรียมการโดยสมณกระทรวงเพื่อพระสงฆ์ เอกกสารนี้เป็นการปรับปรุงคู่มือการสอนคำสอนทั่วไปซึ่งพิมพ์ในปี ค.ศ. 1971 การปรับปรุงนี้เป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากว่าการพิมพ์คำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิกในปี ค.ศ. 1992 และ ระยะเวลา 30 ปี ระหว่างการสรุปของสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 และจุดเริ่มต้นของสหัสวรรษที่ 3 การพิมพ์หนังสือคำสอนพร้อมกับการแทรกแซงที่กล่าวไว้ล่วงหน้าของอำนาจการสอน ในพระศาสนจักร ทำให้จำเป็นต้องปรับปรุงคู่มือการสอนคำสอนทั่วไป เพื่อที่จะได้ปรับเปลี่ยนเครื่องมือเทววิทยาเรื่องการอภิบาลที่มีคุณค่านี้ ให้เข้ากับสถานการณ์และความจำเป็นใหม่ เป็นการบริการต่อพระศาสนจักรโดยรวม ซึ่งสันตะสำนักเสาะหาเพื่อตรวจเทียบมรดกนี้และเพื่อจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ประโยชน์ในจุดประสงค์เกี่ยวกับการสอนคำสอน

งานปรับปรุงคู่มือทั่วไปสำหรับการสอนคำสอนนี้ เริ่มงานโดยสมณกระทรวงเพื่อพระสงฆ์โดยคณะพระสังฆราชและผู้เชี่ยวชาญในด้านเทววิทยาและการสอนคำสอน ในการปรับปรุงคู่มือทั่วไปนี้ได้รับการเอาใจใส่ในเรื่องแรงบันดาลใจและเนื้อหาดั้งเดิม สภาพระสังฆราชและผู้เชี่ยวชาญได้รับการปรึกษาในฐานะสถาบันและศูนย์กลางหลัก เกี่ยวกับการสอนคำสอนในรูปแบบปัจจุบัน คู่มือทั่วไปสำหรับการสอนคำสอนเสาะหาที่จะมาถึงจุดสมดุลระหว่างหลักการสำคัญ 2 ประการ ด้านหนึ่งคือ เนื้อหาของการสอนคำสอนในการประกาศพระวรสารซึ่งคิดโดย Evangelii Nuntiandi อีกด้านหนึ่งคือความเหมาะสมของเนื้อหาของความเชื่อ ความที่นำเสนอในหนังสือคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก คู่มือได้กล่าวถึงพระสังฆราชและบุคคลผู้รับผิดชอบต่อการสอนคำสอนเป็นส่วนใหญ่ กล่าวด้วยว่าคู่มือที่ได้รับการปรับปรุง “ใช้ประโยชน์เพื่อการอบรมบุคคลซึ่งเตรียมตัวบวชเป็นพระสงฆ์ ในการอบรมพระสงฆ์อย่างต่อเนื่องและการอบรมครูสอนคำสอน

จุดประสงค์ของคู่มือนี้เหมือนกับคู่มือการสอนคำสอนทั่วไปในปี ค.ศ. 1971 “พยายามที่จะจัดเตรียมหลักการเทววิทยาเรื่องการอภิบาลพื้นฐาน ซึ่งนำมาจากอำนาจการสอนในพระศาสนจักรโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ได้รับการแนะนำจากสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ซึ่งสามารถมุ่งเน้นและจะสานกิจกรรมอภิบาลของหน้าที่

การประกาศข่าวดีได้ดียิ่งขึ้น และการสอนคำสอนที่ เห็นได้ชัดๆ รองลงมาคือ “ตอนท้ายสุดของกลุ่มเพื่อช่วยเป็นส่วนประกอบของกลุ่มการสอนคำสอนและหนังสือคำสอน

6.1 โครงสร้างของ GDC

คู่มือการสอนคำสอนทั่วไปปรัชญาโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มการสอนคำสอนของปี ค.ศ. 1971 คู่มือการสอนคำสอนทั่วไปแบ่งเป็น 6 ตอน โดยมีบทนำและบทสรุปสั้นๆ บทนำ เริ่มต้นจากความเชื่อและความไว้วางใจในพลังแห่งเมตตาพันธู์พระวาจา แนวทางจุดประสงค์เพื่อการตีความและความเข้าใจมนุษย์และบริบทของพระศาสนจักร

ตอนที่ 1 แสดงการสอนคำสอนในพันธกิจการประกาศพระวรสารของพระศาสนจักร ตอนนี้นำแบ่งออกเป็น 3 บท การสอนคำสอน, เหนือสิ่งอื่นใด, ในเอกสารสภาสังคายนา เรื่องการเผยพระวาจา (Conciliar Dei Verbum) โดยวางในเนื้อหาของการประกาศพระวรสารดังที่เห็นใน Evangelii Nuntiandi ; และ Catechesi Tradendae และนอกเหนือจากนั้นจุดประสงค์เพื่อให้ธรรมชาติของการสอนคำสอนกระจำชัด

ตอนที่ 2 กล่าวถึงสารแห่งพระวาจาซึ่งประกอบไปด้วย 2 บท บทที่ 1 ซึ่งมีชื่อว่าบรรทัดฐานและเกณฑ์สำหรับการแสดงสารแห่งพระวาจาในการสอนคำสอน ผลักดันให้เนื้อหาทั้งหมดของบทที่สอดคล้องกันของเนื้อหาหน้าจากมุมมองใหม่ที่ได้รับการปรับปรุงคืบหน้า บทที่ 2 ซึ่งใหม่ทั้งหมด, เหมาะสมที่จะใช้แสดงหนังสือคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก เพื่อเป็นจุดอ้างอิงสำหรับการถ่ายทอดความเชื่อในการสอนคำสอน และเพื่อการเตรียมหนังสือคำสอนในระดับท้องถิ่น บทนี้ยังให้ขอบข่ายของหลักการพื้นฐานเพื่อใช้ในการรวบรวมหนังสือคำสอนในพระศาสนจักรท้องถิ่นเป็นการเฉพาะ

ตอนที่ 3 กล่าวถึงวิชาการสอนความเชื่อ ตอนนี้นำแบ่งเป็น 2 บท และบทแรกเป็นวิชาการสอนเกี่ยวกับพระเจ้า ทฤษฎี และรูปแบบของการสอนความเชื่อ และบทที่สองชื่อว่า “องค์ประกอบของระเบียบแบบแผน” ตอนนี้นำได้ถูกปรับปรุงเพื่อกำหนดองค์ประกอบหลักของวิธีการสอนความเชื่อ ซึ่งได้รับการคล้อยโดยวิธีการสอนที่มาจากพระเจ้า ในขณะที่คำถามนี้ในเบื้องต้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับเทววิทยา แต่ก็เกี่ยวข้องกับมนุษยศาสตร์ ด้วย

ตอนที่ 4 มีชื่อว่า “บุคคลที่ต้องได้รับการสอนคำสอน” ในบทสั้นๆ 5 บท ซึ่งให้ความสนใจต่อสถานการณ์และบริบทที่แตกต่างกันของบุคคลที่จะได้รับการสอนคำสอน ต่อเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นจากสถานการณ์ทางสังคมศาสนา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อคำถามเรื่องการเข้าถึงวัฒนธรรม

ตอนที่ 5 เน้นเรื่องศูนย์กลางของพระศาสนจักรแต่ละแห่งเป็นการเฉพาะและหน้าที่ลำดับต้นๆ ในการสนับสนุน จัดการ ตรวจสอบ และประสานงานกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการสอนคำสอน ความสำคัญ

พิเศษคือการอธิบายบทบาทที่เหมาะสมให้แก่ผู้แทน ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำสอน (ผู้ซึ่งแน่นอนที่สุด, ต้องขึ้นอยู่กับพระสงฆ์ของแต่ละพระศาสนาจักร) และข้อกำหนดที่จำเป็นสำหรับการอบรมตามลำดับ

บทสรุป สนับสนุนการเพิ่มกิจกรรมการสอนคำสอนในยุคสมัยของเรา สรุปลงด้วยการวอนขอความเชื่อจากการทำงานของพระเจ้า และการบรรลุผลดีของการหว่านพระวาจาของพระเจ้าด้วยความรัก

6.2 ความสำคัญเกี่ยวกับการสอนคำสอนของ GDC

คู่มือทั่วไปสำหรับการสอนคำสอน แสดงถึงการสอนคำสอนในฐานะเป็นศาสนบริการด้านพระวาจา ซึ่งปรากฏออกมาจากการเผยแผ่ของพระเจ้า เอกสารยืนยันว่าการสอนคำสอนเป็นความสำคัญในกระบวนการของการประกาศพระวรสาร และคำบรรยายนี้เป็นการสนับสนุนที่สำคัญ กระบวนการในการประกาศพระวรสารไม่เพียงแต่รวมถึงประกาศพระวาจาของพระเจ้าไปยังผู้ที่ไม่มีความเชื่อเท่านั้น แต่ยังเป็นพยานของคริสตชน การเสวนา และการแสดงความกรุณา การประกาศวาจาของพระเจ้าและการเรียกให้กลับใจ การเตรียมตัวเป็นคริสตชนและการรับเข้าเป็นคริสตชน การก่อตั้งชุมชนคริสตชนโดยใช้วิธีการของศีลศักดิ์สิทธิ์และศาสนบริการ ในความเห็นพ้องกับเอกสารของพระศาสนจักรก่อนหน้านี้ GDC แสดงให้เห็นเป้าหมายของการสอนคำสอนเพื่อการกลับใจและเสริมสร้างความเชื่อ การสอนคำสอนบรรลุเป้าหมายโดยผ่านทางงานหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งบรรยายในลักษณะของการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับความเชื่อ การศึกษาเกี่ยวกับพิธีกรรม การอบรมด้านศีลธรรม การสอนให้สวดภาวนา การรับเข้าเป็นคริสตชนและการศึกษาเกี่ยวกับชีวิตและพันธกิจของชุมชน ซึ่งให้ความสำคัญกับการสอนคำสอนผู้ใหญ่และกล่าวว่าเป็นรูปแบบสำคัญของการสอนคำสอน การสอนคำสอนเป็นข้อกำหนดของพระศาสนจักร เป็นงานของพระศาสนจักรซึ่งพระศาสนจักรทั้งมวลเรียกร้องให้ตนเองกลับใจ และเริ่มต้นชีวิตคริสตชนใหม่ สัญลักษณ์ของการสอนคำสอน แหล่งที่มาคือองค์พระเยซูคริสตเจ้า คู่มือให้ความสำคัญต่อการเข้าถึงวัฒนธรรมของชาวดีของพระวาจาและตอบรับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของบุคคลที่ได้รับการสอนคำสอน

คู่มือทั่วไปสำหรับการสอนคำสอนแสดงให้เห็นงานพื้นฐานของการสอนคำสอน ในฐานะของการช่วยเหลือชุมชนคริสตชน “ในการฉลองและไตร่ตรองธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า งานนี้สามารถทำได้โดยการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับความเชื่อ การศึกษาพิธีกรรม การสร้างศีลธรรมและการสอนให้สวดภาวนา สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เมื่อการสอนคำสอนละเลยองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไป ความเชื่อแบบคริสตชนจะไม่บรรลุการพัฒนาอย่างเต็มที่ งานแต่ละอย่างเหล่านี้

ต้องการคำสัญญาในการประกาศพระวรสารขอโลก คู่มือที่ได้รับการปรับปรุงนี้แสดงให้เห็นวิสัยทัศน์
ของบรรณานุกรมที่มีค่าและเต็มเปี่ยม และท้าทายชุมชนคาทอลิกทั้งหมดให้เข้ามามีส่วนร่วมด้วยกัน

.....

แปลจากหนังสือ Introduction to Catechetics : บทที่ 13 Catechetical Documents of the Church หน้า 201-220
โดย...อาจารย์สมศรี มธุรสสุวรรณ ตรวจสอบโดย...พระสังฆราชวิระ อภรณ์รัตน์